Пам'ятайте про Україну!

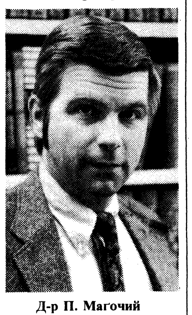
СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК · UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCI. Ч. 116. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 20-го ЧЕРВНЯ 1984 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JUNE 20, 1984 No. 116. VOL. XCI.

Д-р П. Маґочий отримав ступінь повного професора

Д-р П. Маґочий

Торонто. — Торонтонський університет проголосив, що д-р Павло Р. Маґочий отримав підвищення до ступеня повного професора.

Д-р Маґочий прибув до Торонто в 1980 році, де зайняв становище керівника першої Катедри Українських Студій у Канаді, яку засновано завдяки спеціяльно створеному фондові української громади та дотації федерального уряду. Посада керівника Катедри призначується рівночасно Департаментом політичних наук та Департаментом історії.

Академічні підвищення надаються на підставі наукових публікацій, навчання та інших університетських осягів, а ступінь повного професора надається звичайно після десятки років служби. Д-р Маґочий отримав швидке підвищення завдяки поважній кількості своїх публікацій та рівню навчання.

За час від його приїзду до Торонто, д-р Маґочий видав три наукові праці, з яких одна: „Галичина: історичний та бібліографічний покажчик" (1983) здобула наукове відзначення. Спеціяльна комісія деканату, яка займається справою наукових підвищень, була дуже зацікавлена найновішим рукописом д-р Маґочого, а саме великим університетським підручником історії України, від найдавніших часів до сьогодні. Студенти, які провели свою власну оцінку, визнали, що керівник катедри є „безсторонній, проникливий і дуже цікавий".

Катедра Українських Студій під проводом д-р Маґочого дала змогу декільком визначним науковцям прочитати свої виклади, як теж закупила з додаткових громадських фондів єдину в своєму роді колекцію галицьких українських газет та журналів з XIX століття та 21 українських книжок з XУII і XУIII століть. В листопаді 1984 року під опікою Катедри відбудеться перша міжнародна наукова конференція про життя Митрополита Андрея Шептицького.

Заки д-р Маґочий прибув до Торонто, він закінчив студії в Ратґерському університеті ступенем бакалавра та маґістра, здобув маґістерський та докторський ступінь у Принстонському університеті та був науковим дослідником у Гарвардському університеті. За словами декана Торонтонського університету Л. Армстронґа: „Підвищення до ступеня повного професора є визначним кроком у житті кожного академіка..., а д-р Маґочий справді заслужив собі на титул професора".

В Клівленді засновано Товариство Прихильників УІТ

Клівленд (ПС УІТ). — У суботу, 2-го червня, тут відбулися основуючі Збори Товариства Прихильників УІТ за почином Ініціятивної групи, очоленої мґром Степаном Воляником.

На зібранні проф. Любомир Винар, голова УІТ, виголосив інформаційну доповідь про завдання УІТ і розбудову „Українського Історика", а зокрема докладно обговорив пляни УІТ відносно тривалого відзначення 50-ліття смерти проф. М. Грушевського.

Після дискусії приступлено до вибору Управи, до якої увійшли: мґр С. Воляник, голова; мґр Олександер Стовба, заступник голови; Іван Пеленський, секретар; Ярослав Сушко, скарбник; Люба Мичковська, організаційний референт. На голову Контрольної комісії обрано Ірину Лихоліт. З ініціяторів Товариства, які стали вільними членами Управи, треба згадати ред. Романа Данилевича, Олену Дубову, Емілію Воляник і Дарію Кузьму.

Головним завданням новопосталого Товариства є популяризувати діяльність і публікації УІТ серед громадянства і допомагати в розбудові „Українського Історика". Також обговорювано можливість видання збірника публіцистичних праць М. Грушевського.

Новообраний голова мґр С. Воляник уважає, що Товариство причиниться до дальшої розбудови української історичної науки на Заході і допоможе УІТ в його відповідальній праці ширення об'єктивної історичної правди про Україну.

Відбулися Загальні збори Фундації ім. О. Ольжича у Франції

Париж (ПС ІСНО). — В суботу, 19-го травня ц.р., тут відбулися основоположні Загальні збори Фундації ім. О. Ольжича, у висліді яких обрано Дирекцію Фундації на Францію. У склад Дирекції увійшли: інж. Василь Михальчук, голова, та д-р Ярослав Мусіянович, д-р Аркадій Жуковський, інж. Володимир Малинович і інж. Володимир Ґеник, члени.

На Загальних зборах був приявний голова Світової Координаційної Ради ІСНО Павло Дорожинський, який зреферував основні завдання та ціль Фундації, після чого відбулася між приявними ширша дискусія, в якій взяли участь: Я. Мусіянович, В. Малинович, Т. Цвікула, К. Штуль, А. Жуковський, О. Бойко, В. Михальчук, І. Колач, Ю. Ромінський, В. Мулик, В. Ґеник, О. Білик, І. Слижук та інші.

На Зборах були зложені перші декларації-датки на Фундацію у Франції. Відомий і заслужений громадський та політичний діяч д-р Я. Мусіянович передав на власність Фундації велику посілість — Оселю „Верховина", що находиться на південь від Парижу.

Нова Дирекція Фундації вже приступила до дії; в найближчому часі проголосить список жертводавців, які зложили датки на Фундацію ім. О. Ольжича у Франції.

В СЕНАТІ РОЗПОЧАЛИСЬ ДЕБАТИ над оборонним бюджетом, який становить 291 більйон долярів. Демократи і ліберальні республіканці намагаються обмежити Уряд у продукції тяжких міжконтинентальних ракет типу МХ і не погоджуються на випробування нуклеарної зброї в повітрі. Із 40-ка заплянованих суперракет МХ президент Роналд Реґен дістав дозвіл на будову тільки 21-ої ракети, але в Палаті Репрезентантів і на це число законодавці не хочуть погодитися.

ПРИВІТАННЯ, РЕЗОЛЮЦІЇ І РЕКОМЕНДАЦІЇ

ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ СХВАЛЕНІ В РЕЗУЛЬТАТІ ЮВІЛЕЙНИХ РІЧНИХ НАРАД У 90-РІЧЧЯ УНС, ЩО ВІДБУЛИСЯ НА ВЛАСНІЙ ОСЕЛІ СОЮЗІВЦІ В ТИЖНІ ВІД 4-го ДО 8-го ЧЕРВНЯ 1984 РОКУ.

ПРИВІТАННЯ, СТВЕРДЖЕННЯ, РЕЗОЛЮЦІЇ І РЕКОМЕНДАЦІЇ
(схвалені однодушно на пропозицію Резолюційної комісії)

ПРИВІТАННЯ

Головний Уряд Українського Народного Союзу, зібраний на своїх річних нарадах на Союзівці в тижні від 4-го до 8-го червня 1984 року:

1. Поновно шле свій братерський привіт поневоленому комуно-московськими імперіялістами українському народові, який продовжує свою героїчну боротьбу за свою національну самобутність та державну незалежність і навіть у найтрудніших обставинах цієї боротьби творить непроминаючі вартості в багатьох ділянках життя. Головний Уряд закликає всіх своїх членів продовжувати і пожвавлювати свою активну участь в усіх акціях, скерованих на допомогу українському народові в його змаганнях.

2. Вітає уряди, Конґрес, Парлямент та народи своїх країн, З'єднаних Стейтів Америки і Канади, висловлює їм вдячність за всі їхні рішення і акції, скеровані на оборону людських і національних прав усіх народів світу, зокрема українського народу, та апелює до них продовжувати і посилювати ці акції.

3. Вітає в пошані ієрархію наших Церков та проводи наших церковних об'єднань, вітає нашу світову громадську надбудову та наші крайові ценралі, вітає проводи і членів наших крайових і місцевих харитативних, наукових, молодечих, жіночих, економічних та всіх інших установ і закликає всіх своїх членів активно включитися в усі їхні акції, ведені для добра нашої громади і нашого народу.

4. Головний Уряд УНС, йдучи за закликом ієрархів наших Церков та проводів наших релігійних об'єднань і мавши на увазі жорстоке нищення безбожницьким окупантом релігії та церков в Україні, закликає всіх своїх членів активно включитися в підготовку найгіднішого відзначення 1000-річчя хрищення України в 1988 році.

СТВЕРДЖЕННЯ

1. У 90-річчя існування і праці УНС, Головний Уряд УНС стверджує і підкреслює, що ідеали й завдання, поставлені в основу УНС його основоположниками-піонерами, залишаються й надальше незмінними та закликає все членство бути їм вірними та обороняти і продовжувати їх.

2. Головний Уряд УНС з великим признанням стверджує, що Головний Екзекутивний Комітет прикладно виконав минулорічну резолюцію Головного Уряду в справі участи у „згадці самим та пригадці іншим" — 50-річчя голодової облоги України в 1932-33 рр.

3. Головний Уряд УНС найгостріше засуджує драконську і нелюдську заборону московсько-комуністичного уряду відносно пересилання допомоги рідним в Україну.

ЗАКЛИК

Головний Уряд УНС закликає все членство та українську громаду взяти масову участь у соборній маніфестації проти русифікації в Україні, що відбудеться у 20-річчя побудови пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашінґтоні 16-го вересня ц.р.

РЕКОМЕНДАЦІЇ

Головний Уряд УНС рекомендує Головному Екзекутивному Комітетові переглянути минулорічні резолюції і рекомендації та зробити всі старання для виконання тих, які з будь-яких причин ще не були виконані.

РЕЗОЛЮЦІЇ І РЕКОМЕНДАЦІЇ В ОРГАНІЗАЦІЙНИХ СПРАВАХ
(схвалені на пропозицію Організаційної комісії)

Для скріплення заходів організаційного Відділу розбудови УНСоюзу у його ювілейному році, Головний Уряд на пропозицію Організаційної комісії доручає і рекомендує Головному Екзекутивному Комітетові:

1. В ювілейному році 90-річчя УНСоюзу поробити всі заходи для придбання 4,000 нових членів, забезпечених на 11,000,000 дол.;

2. Прийняти на працю на повний час в Америці і в Канаді обласних організаторів, як також постійних організаторів на місцях;

3. Відбувати в осінніх місяцях організаційні наради в усіх Округах Америки і Канади. Вони повинні бути стимулом для організаційних акцій;

4. Повести акцію, щоб усі союзові Округи святочно відзначили 90-річчя УНСоюзу. Ті святкування повинні бути допоміжні в організаційній акції. Також, з нагоди 90-річчя УНСоюзу, в часі осінніх місяців відбувати в поодиноких місцевостях зустрічі з громадянством. У таких зустрічах повинні брати участь члени Головного Уряду, як теж почесні члени;

5. У часі осінньої кампанії відвідувати школи українознавства та цілоденні парафіяльні школи, висвітлюючи при тому фільми УНСоюзу „За стером долі" та „УНС-плюс". Тоді теж роздавати учням союзову інформативну літературу, нові обкладинки на книжки та союзові олівці. У тій акції повинні брати учать усі члени Головного Уряду УНС;

6. Відбути Центральний Секретарсько-Організаційний курс на Союзівці. Продовжувати секретарські курси в Округах Америки й Канади;

7. Продовжувати у Головній Канцелярії УНС вищі курси для заавансованих організаторів;

8. У ювілейному році вести акцію організування там, де потрібно, нових Відділів УНС;

9. Продовжувати поміщування на радіопередачах Америки й Канади оголошення УНСоюзу;

10. Продовжувати реґулярну кожномісячну появу „Трибуни УНС" у „Свободі" та сторінок УНСоюзу в „Українському Тижневику";

11. Вести акцію збирання адрес проспектів при допомозі відділових секретарів, як теж інших засобів. Надійним проспектам висилати союзову інформативну літературу;

12. Усі члени Головного Уряду і його почесні члени повинні активно включитися в цьому ювілейному році в організаційну кампанію, щоб допомогти виконати намічену квоту членів;

13. Виготовити ювілейну інформативно-пропаґандивну союзову літературу;

14. У ювілейному році нагородити всіх секретарів, які щонайменше на протязі 25 років виконували секретарські обов'язки, почесними плякетами;

15 З нагоди ювілейного року підвищити секретарям винагороду на пів (1/2) відсотка

16. Допильновувати, щоб секретарська винагорода була виплачувана секретарям своєчасно;

17. Зладити для секретарів і організаторів зрозумілою мовою відповідні інформації на письмі; Перевидати книжку забезбечень і вкладок (рейт бук) у формі „луз ліф", щоб у потребі можна було ліквідувати чи додавати сторінки;

18. Виготовити зіставлення дивіденд за грамоти на час їх існування. Коли заходить зміна дивіденди, зразу зробити нові зіставлення і переслати їх секретарям.

РЕКОМЕНДАЦІЇ У СПРАВІ СЕНЬЙОРІВ УНС
(Схвалені на пропозицію Комісії для старших віком членів УНС)

Головний Уряд УНС рекомендує Головному Екзекутивному Комітетові:

1. Беручи до уваги свою ухвалу на цих річних нарадах щодо побудови біля Союзівки оселі для старших віком членів УНС, Головний Уряд рекомендує Головному Екзекутивному Комітетові докласти старань до того, щоб

(Продовження на ст. 4)

У СВІТІ

КОЛИШНІЙ МІНІСТЕР ФІНАНСІВ Канади Джан Тирнер був вибраний лідером канадської Ліберальної партії, і протягом двох тижнів він мусить вибрати новий кабінет для перебрання влади від прем'єр-міністра П'єрра Трудо, який вже раніше рішив піти на пенсію. Тирнер, який не має мандату в канадському парляменті, може бути змушеним перевести нові вибори, якщо він не зможе створити нового уряду. Він буде 17-им з черги прем'єр-міністром в історії Канади.

В ЄРУСАЛИМІ — ПОЧАВСЯ ПРОЦЕС проти 22-ох ізраїльських громадян, яких уряд обвинувачує в терористичних діях проти арабів на західньому побережжі ріки Йордан. Під час першого дня розправи глядачі вчинили протест проти присутности в судовій салі арабського адвоката, який мав би бути членом Палестинської Визвольної Організації. Після його усунення із судової залі глядачі успокоїлися і судді почали переслухування свідків.

ДАНІЄЛ ОРТЕҐА СААВЕДРА, голова нікараґуанської хунти, прибув до Москви з групою дорадників на „ділові наради" з представниками совєтського уряду. Совєтське пресове аґентство ТАСС повідомило, що Борис Пономарев зустрів і привітав групу на летовищі. Аґентство не згадало нічого про ціль приїзду нікараґуанської делеґації.

БУРГАНУДДІН РАББАНІ, ПРОВІДНИК афганської повстанської групи Джаміят-і-Іслямі, виступаючи на пресовій конференції в пакістанському місті Пешавар, заявив, що совєтські війська вбили понад 1,000 цивільних афганців в останніх кількох тижнях під час совєтської офензиви на місто Герат біля іранської границі. Він теж додав, що тисячі цивільних людей були поранені безнастанним совєтським бомбардуванням сіл в провінції Герат.

В ДНЯХ 19-22 ЧЕРВНЯ 1984 РОКУ міністри закордонних справ Мехіко, Бразилії, Венесуелі, Арґентини, Колюмбії, Болівії, Чіле, Еквадору і Перу відбудуть важливу конференцію в місті Картаґена, Колюмбія, в справі спільного рішення, як сплатити колосальний довг в сумі 350 більйонів долярів, який ці країни винні заграничним банкам. Є побоювання, що „ультиматуми" про наглє плачення заграничних заборгувань можуть спричинити політично-соціяльні розрухи, як це сталося минулого місяця в Домініканській Республіці, де під час таких розрухів згинуло 50 осіб.

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН відкрив в неділю, 17-го червня ц.р., олімпійського стилю змагання в повіті Насо в Ню Йорку, у яких беруть участь інваліди із 44 країн світу, і заявив атлетам, що їхня сильна воля продовжувати ці змагання є свого роду сиґналом надії для народів світу, який змагається за упорядковане і демократичне суспільство, свободу, можливість виявляти свої думки без страху, змагатися між собою без жадного тиску зі-зовні. „Крім того ви своєю участю доказуєте, що інвалідство не є цілковитою перешкодою до нормального життя і вияву здібностей", — заявив Президент під рясні оплески спортовців і багатотисячної маси глядачів. У змаганнях бере участь 1,800 учасників. Від тих ігор теж відмовились СССР і Куба. З нагоди перебування в Ню Йорку Р. Реґен зустрінувся із сенатором Алфонсом Д'Амато та іншими провідними республіканцями стейту.

НЕДАВНО НАЗНАЧЕНИЙ ГОЛОВА великої католицької архидієцезії Ню Йорку архиєпископ Джан О'Коннор дуже рішучо виступив проти гомосексуалістів і скритикував міську управу за те, що вона підтримує цю аморальну групу людей і навіть змагається за рівні права для них при прийманні на працю. Реаґуючи на становище архиєпископа, посадник Едвард Кач заявив, що кожна людина, в тому числі також церковний достойник, може мати свою приватну думку про ці справи, але він думає, що остаточне слово для вреґулювання приймання на працю людей з тієї катеґорії матиме міська управа і судівництво, які вже в деяких справах винесли свій осуд. Очевидно, Е. Кач не бажає собі тепер, рік перед виборами посадника, розпочинати війни з будь-якою релігійною чи іншою групою, тим більше, коли йдеться про таку велику католицьку одиницю, як нюйоркська архидієцезія.

ПАЛАТА РЕПРЕЗЕНТАНТІВ голосуватиме в цьому тижні над додатком до іміґраційного законопроєкту, чи ЗСА повинні уділити амнестію для понад двох мільйонів нелеґальних іміґрантів, чи ні. Лідери еспаномовної групи, розчарувавшись ранішими неуспіхами, не задоволені взагалі перебігом дебат над законопроєктом і кажуть, що нелеґальних іміґрантів у цій країні є багато більше, як два мільйони, то що в такому разі буде з тими, які не будуть охоплені новим законом. Палата Репрезентантів вже раніше затвердила додаток про строгіші покарання для працедавців, які затруднюватимуть нелеґальних іміґрантів.

СОВЄТСЬКІ РАКЕТИ ЛЕТІЛИ В СТОРОНУ ЗСА

Вашінґтон. — Речники Пентаґону і американської Центральної Розвідчої Аґенції (Сі-Ай-Ей) були заскочені розміром совєтських морських маневрів з інтенсивним ужиттям різних ракет, в тому числі нуклеарних ракет типу СС-20. Шість таких ракет, очевидно, без нуклеарних головок, як запевнили пізніше совєтські чинники, були вистрелені в сторону З'єднаних Стейтів Америки через Північний біґун і розривались над Арктичним океаном.

Очевидно, американські військові чинники не знали і не були поінформовані совєтами про стратегію ракетних маневрів і тільки, коли згадані ракети СС-20 появилися на радарній сітці, вони вдарила на сполох. „Добре, що згадані ракети розірвались своєчасно, бо їхній дальший лет міг викликати активізацію американських протиракет чи цілої відплатної системи", — заявили представники Пентаґону кореспондентові газети „Ню Йорк Пост" Нілсові Летемові, який і подав цю інформацію до відома в газеті з 15-го червня ц.р.

Інцидент викликав хвилю тривоги в Пентаґоні і Сі-Ай-Ей тому, що розвідчі чинники навіть не знали, що совєтські ракети СС-20 становлять якусь загрозу для ЗСА. Подробиці цього випадку залишаться мабуть таємницею обидвох сторін, — пише названий кореспондент, який висловлює сумнів у здібність розвідки, яка в цьому випадку не дописала. Якщо б, наприклад, ракети були дійсно озброєні нуклеарною зброєю і летіли на територію Америки, то ЗСА мали б до диспозиції дослівно тільки кілька хвилих для відповіді і активізації своїх ракет.

В колах західньої розвідки думають, що СССР своїми маневрами і вистрілом великої кількости ракет і то в сторону ЗСА хотів виразно перестерегти Вашінґтон і країни НАТО та застрашити їх перед збройними перегонами й вплинути на дальший процес розміщення американських нуклеарних ракет в Европі Першінґ-2 і крилатих. Берні Галлоран, речник роззброєневої аґенції ЗСА, заявив: „Було страшно, бо ніхто не сподівався такого розмаху маневрів і рівночасно такого риску зі сторони Совєтського Союзу, який, мабуть, не усвідомляв собі, що він може викликати нуклеарну війну своїми непродуманими кроками".

ПАПА ЗАКЛИКАЄ СВЯЩЕНИКІВ ДО ПОСЛУХУ

Сіон, Швайцарія. — Закінчуючи свої шестиденні пастирські відвідини в цій альпійській мальовничій країні, Папа Іван Павло II в неділю, 17-го червня, відправляючи Службу Божу тут, на летовищі перед відлетом до Риму, закликав усіх католицьких священиків бути в послусі їхнім єпископам, а тим самим і через них — бути завжди в гармонії з Римом.

На прощання з Папою прибуло сюди понад 80,000 осіб, найбільший збір вірних, що зібралися вітати Папу будь-де в Швайцарії за цих шість днів. Атмосфера також була сердечніша, а не стримана й дещо холоднувата, як це мало місце в інших містах і місцевостях Швайцарії. Це все пояснюється тим, що в містечку Сіоні, в центрі альпійського району Валюа, мешкають переважно католики.

Цікавий також заклик Папи до священиків для послуху єпископам і широко коментований, бо тут, поблизу, розміщений центр внутрішньо-католицької опозиції до сучасного Риму, зокрема до науки Церкви після Ватиканського Собору II, що злібералізував багато ділянок в Католицькій Церкві. Проти цих нововведень виступив сильно Архиєпископ Марсель Лефебр, колишній архиєпископ Дакару, Сенеґалю і Туль, Франція, якого суспендував за

(Продовження на ст. 4)

ПРЕЗИДЕНТ Р. РЕҐЕН ЗДОБУВ ЧЕРГОВУ ПЕРЕМОГУ В СЕНАТІ

Вашінґтон. — Сенат голосами 63 до 31 відкинув раніше схвалений Палатою Репрезентантів і сильно підтримуваний демократами законопроєкт, який забороняв би урядові вживати військо і військову допомогу в Ель Сальвадорі і Нікараґуа, як також забороняв би американській Центральній Розвідчій Аґенції (Сі-Ай-Ей) вести будь-яку таємну дію у згаданих державах Центральної Америки.

За схваленням цього законопроєкту, на який, як кажуть поінформовані особи, президент Роналд Реґен і так наклав би вето, вели інтенсивну акцію на форумі Сенату сенатор Едвард Кеннеді, демократ з Массачусетс і Марк О. Гатфілд, ліберальний республіканець з Ореґону. Їхні старання, як було видно з голосування, не тільки що не увінчалися успіхом, але навпаки більшість сенаторів настоювали, що Уряд таки має право висилати зброю і військові частини до загрожених комунізмом країн, тим більше, якщо б були загрожені також інтереси З'єднаних Стейтів Америки, а також в обороні загрожених американських громадян.

Як відомо, Адміністрація президента Р. Реґена вже раніше кількаразово заявляла, що вона не має в пляні висилати до Центральної Америки військових частин але опозиція, використовуючи виборчий рік, хоче конечно зв'язати руки Урядові окремим законом, щоб потім проголосити на весь світ, що завдяки демократам не дійшло до поширення війни в тій частині світу.

Сенат обговорюватиме також контроверсійну пропозицію сенатора Сема Нанна, демократа з Джорджії, який пропонує відтягнути із Західньої Европи 90,000 американських вояків і передати більшу частину відповідальности за оборону членським державам Північно-Атлантійського Оборонного Союзу (НАТО). Сен. С. Нанн переконаний, що деякі европейські держави НАТО не достатньо прив'язують увагу до власної оборони і виключно узалежнюють свою оборону від американської військової присутности в Европі.

Пропозиція сен. Е. Кеннеді і тих, що його підтримували, викликала гостру реакцію противників капітуляційної політики у відношенні до комунізму, який почав поширювати свої впливи на прикордонні до ЗСА країни. Навіть сенатор-сеньйор Беррі Ґолдвотер, республіканець з Арізони, голова сенатської Комісії для справ розвідки, якому Кеннеді закидав недопильнування справи заміновування нікараґуанських портів службовцями Сі-Ай-Ей, з обуренням відкинув закиди Кеннеді і компанії кажучи, що нічого він не переочив, нічого не занедбав, а радше тісно співпрацював з Урядом в цій справі і намагався дещо темперувати урядові потягнення, доказом чого були його раніші критичні виступи.

Політичні спостерігачі кажуть, що Р. Реґен і тим разом здобув значну перемогу в Сенаті, не зважаючи на існуючу передвиборчу атмосферу.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00.
UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Двері для розмов відчинені

Як кожна пресова конференція президента Роналда Реґена — остання, переведена в четвер, 14-го червня, охопила широку мережу найрізноріднiших, великих і малих, крайових і міжнародних проблем. Цікаво, що з-посеред кількасот присутніх журналістів ніхто ближче не поцікавився економічною конференцією на вершинах, яка відбулася в Лондоні в минулому тижні з участю шістьох лідерів найбільш упромисловлених країн. Президент згадав про неї у своєму короткому вступному слові, підкресливши єдність демократичного світу і одностайність поглядів його лідерів у змаганні та закріпленні трьох найважливіших речей: миру, безпеки і добробуту.

Найбільше запитів стосувалося американсько-совєтських відносин і найбільшою турботою присутніх журналістів була справа зустрічі Реґена з Черненком. Цікаво, що ані Президент ані ніхто з журналістів не звернув уваги, що Черненко відкинув заклик, звернений до нього цією конференцією шістьох західних лідерів, щоб СССР вернувся до розмов з ЗСА про припинення перегонів у збросні. Реґен кількакратно на різні запити журналістів підкреслював, що він готов стрінутися з Черненком навіть тоді, коли б СССР не звернувся формально й офіційно до розмов на тему зброї. Вперше за ввесь час свого урядування Реґен заявив, що ЗСА не змагають до переваги у збройному стані над СССР. Зате він повторив те, що казав вже багатократно, що зустріч на вершинах (між ним і диктатором СССР) принесе тільки тоді користь, коли буде докладно приготована і що справа не в тому, щоб обмінятися пустими фразами, а в дійсному відпруженні атмосфери у світі. Таке відпруження Реґен бачив і далі бачить не в обмеженні чи замороженні існуючого арсеналу зброї, а в редукції різних родів зброї.

На запит , чи правдою є, що Уряд Реґена склав цілу книгу про ламання Москвою міжнародних договорів, Реґен потвердив, що большевики ламали договори, але виправдували це „іншою інтерпретацією" тих договорів. Зате Реґен виминув ясну відповідь на запит, чи він „запросив" Черненка на зустріч. Запит був недоречний, бо йдеться не про куртуазійну візиту Черненка в Америці, а про таке договорення, яке виключило б зудар двох суперпотуг. Тому Реґен підкреслив, що він є прихильником „конференції, а не конфронтації". Він пригадав прецеденти кількох попередніх конференцій на вершинах — американських президентів з кремлівськими володарями, які проте не змінили міжнародної ситуації і, наприклад, підписані договори про обмеження різних родів зброї, САЛТ 1 і САЛТ 2, насправді були леґалізацією дальшого збросння. Найбільш суттєвою була заява Реґена, що „двері відчинені" — для переговорів ЗСА і СССР про всі справи, які цікавлять обидві сторони.

Натякаючи на причини совєтської непоступливості, Реґен правильно звернув увагу, що за його урядування змінилися вже три совєтські диктатори (Брежнев, Андропов, Черненко). Він не договорив, що у зв'язку з цими частими змінами у Кремлі там є безголов'я.

Поруч із такими великими справами, як східньозахідні відносини, можливість редукції дефіциту державного бюджету новими податками чи справа нового іміґраційного закону („Ми втратили контролю над нашими кордонами" — заявив Реґен) заторкнено навіть таку неспівмірно малу, але контроверсійну справу, як зрівняння гомосексуалістів у всіх правах до праці. Відповідь Реґена на запит журналіста, чи він, Реґен, готов перевести публічну дебату з Волтером Мондейлом, як демократичним суперником у листопадових виборах, викликала загальний сміх. Президент взагалі був у доброму настрої і кількакратно жартував з присутніми представниками преси. Але був дуже поважний, коли один з журналістів пробував поставити Реґена в незручну ситуацію, пригадавши закиди демократичних конґресменів, що Роналд Реґен користувався записками свого виборчого суперника Джиммі Картера, які ніби допомогли Реґенові для переведення публічної дебати з Картером. Реґен рішуче заявив, що ніякої такої „книжки", як про це була мова в пресі, взагалі не існувало, — були записки, яких він, Реґен, не бачив. Поважним був теж Президент, коли він повторив свій заклик до Конґресу, щоб Конґрес спільно з Урядом знайшов можливість зменшити існуючий дефіцит державного бюджету, аж до його зрівноваження протягом якогось передбаченого часу.

Цікаво, що після цієї останньої пресової конференції не було, як це, звичайно, буває, широких коментарів на телевізійних передачах. Але слухачі чи пак глядачі цієї пресової конференції мусили прийти до переконання, що опитові аґенції та окремі часописи, які переводять власні опити в суспільстві, правильно передбачають перемогу Роналда Реґена.

Михайло Ільків

ДЕСЯТА ЕКОНОМІЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

Репрезентанти: Англії, З'єдинених Стейтів Америки, Канади, Японії, Італії, Франції і Німеччини відбули десяту економічну нараду 8-го і 9-го червня 1984 року в Лондоні, Англія. Метою конференції цих семи західньоевропейських демократій було узгіднити взаємовідносини в їхніх господарських проблемах і узгіднити плян дальшого господарського прогресу, при тому також передискутувати жмут скомплікованих політичних проблем, що безпосередньо заторкують держав-учасників нарад. Загальна думка учасників дискусії була така, що стабільна економічна політика ЗСА мала додатній вплив на господарський розвиток в світі, зокрема в промислових країнах Заходу. Відсутніми на конференції були країни східньоевропейського бльоку, з Україною включно.

Отже, на деннoму порядку нарад з економічних справ були: дефіцитні проблеми між торговельними партнерами, висока відсоткова стопа, питання доставки нафти та дефіцитний бюджет ЗСА.

Важливою справою для учасників нарад було розглянути велику заборгованість у міжнародній торгівлі, головно південно-американських країн. Цій справі ще перед нарадами віддано багато часу в дискусії, але це не принесло бажаного результату. Правдою є, що відносно низька відсоткова стопа в 1980/82 роках внесла замітні користі в господарське відродження між торговельними партнерами. В першій мірі — це обнизило кошти самої обслуги, наприклад: кожний один відсоток знижений на міжнародному торговельному ринку приносив таким країнам як Мехіко і Бразилія великі грошові ощадності. Тими ощадностями ці держави сплачували свою заборгованість. Другою додатньою стороною низького відсоткового показника було те, що це причинилося до активізації господарського відродження у ЗСА та інших промислових країнах західних демократій. Але тому, що американський продукт через питому йому ціну, і високу цінність доляра за кордоном не мав покупця — це причинилося до того що в 1983 році ЗСА виказали на 61 більйонів долярів переваги імпортованих товарів, над експортом, загальної суми. З цього біля 16 більйонів долярів припало на країни Південної Америки, які через господарський застій стали неплатними. Отже, збільшення дефіциту в ЗСА принесло торговельні користі для деяких країн експортерів товарів. У такій ситуації піднесено відсоткову стопу на міжнародні кредити. Тому, що міжнародна торгівля переважно ведеться у долярах, це було однією із причин господарської кризи в деяких країнах. Не зважаючи на це, учасники нарад договорилися облегшити сплачування заборгованости, щоб не погіршувати в дальшому економічного відродження в світі.

Тут також слід згадати одним реченням „ембарго нафти" в 1973 році,що причинилося до загальної світової кризи, підвишкою ціни на нафту. Деякі країни ще досьогодні відчувають це, як дошкульний господарський досвід з того часу. Підвищення ціни на нафтові вироби стягнуло багато грошей для країн продуцентів і експортерів нафти, але обтяжило кредиторів-покупців. Країни ОПЕК-у реінвестували гроші в різних банках, що уділювали кредити для потребуючих, зрозуміло на високих відсотках, і ця справа тягнеться ще й досьогодні. Тому що доставі нафти загрожує Ірансько-Іракський конфлікт — на конференції полагоджено цю справу так, що в потребі користуватимуться нафтовими резервами нагромадженими в західньопромислових країнах і Японії, щоб в той спосіб не викликати знову загальної господарської кризи. З того висновок, що немає такої складної справи, якої людським розумом не можна було б розв'язати. Тому усі ті і подібні господарські справи вже не раз полагоджували, і слід під сучасну пору їх також полагодити в користь заінтересованих країн.

У справі великого дефіциту федерального бюджету ЗСА стверджено, що Уряд робить всі старання, щоб його зменшити, але не коштом підвищення податку, тільки зменшенням державних видаткувань і господарським поліпшенням країни. При цьому потверджено, що дефіцит в ніякому разі не був причиною підвищення відсоткової стопи.

Усі учасники цієї конференції погодилися з думкою, щоб в майбутньому кооперувати в економічних справах і відбувати подібні наради. Рішено шанувати принцип вільних виборів і свободи думки. Це безперечно відноситься до країн Східньої Европи.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Концерт на високому мистецькому рівні

Влаштований Громадським комітетом для відзначення 40-річчя Української Головної Визвольної Ради, ювілейний концерт відбувся 5-го травня 1984 року в залі Купер Юніон в Ню Йорку. В ньому взяли участь видатні мистецькі сили діяспори — оперні співаки Рената Бабак і Андрій Добрянський, піяніст Тома Гриньків,віольончеліст Нестор Цибрівський і славнозвісний хор „Думка" та неукраїнці — тенор Джан Делла Корте і флейтист Ґеррі Шокер.

У програмі концерту було надруковано уривок з платформи УГВР схваленої на першому Великому Зборі УГВР 15-го липня 1944 року: „УГВР прагне до відбудови Української Самостійної Соборної Держави на всіх землях українського народу засобами революційної боротьби проти всіх ворогів державної самостійности українського народу, зокрема проти большевицьких і німецьких окупантів, та у співпраці з усіма прихильниками такої самостійности. УГВР об'єднує всі провідні політичні елементи незалежно від їх ідейного світогляду та політично-групової приналежности, що стоять на ґрунті суверенности української держави та політичної незалежности українських визвольних змагань".

Після виконання гимнів ЗСА і України хором „Думка" ювілейну імпрезу відкрив коротким словом голова Комітету Тарас Гунчак, у якому він запросив присутніх вшанувати хвилиною мовчанки поляглих і відійшовших від нас діячів УГВР і УПА.

Головним промовцем був о. архимандрит Іван Гриньох. З великою емоційністю, запалом і твердістю слова він говорив про геройчну боротьбу української ідейної молоді в лихоліття Другої світової війни і довгий час після неї. Проповідник з покликанням о. Гриньох закликав усіх українців до єдности для добра української справи. Він зазначив, що історичну добу УГВР і геройську молодь того часу ми вшановуємо не слозами, а радісно і урочисто цим ювілейним концертом.

Музична частина концерту була підібрана з великим мистецьким смаком. Наші славні солісти Р. Бабак і А. Добрянський були в чудовій вокальній і виконавській формі. В супроводі талановитих музикантів; піяніста Т. Гринькова, віольончеліста Н. Цибрівського і флейтиста Ґ. Шокера вони заповнили залю своїм високомистецьким співом.

А. Добрянський виконав чотири твори наших невмирущих клясиків: М. Лисенка „Реве та стогне", „Минають літа", „Понад полем іде" та „Доля". Добрянський знову показав свою високу майстерність у виконанні українських клясичних романсів. Ці твори у виконанні Добрянського звучали задушевно, вдумливо і проникливо.

Р. Бабак виконала „Мальви" В. Івасюка, народну пісню „Гей Іване" в аранжуванні С. Задори, „Соловейко" — слова і музика М. Кропивницького в аранжуванні С. Зарембиі „Солов'їний романс" — слова і музика А. Кос-Анатольського в супроводі фортепіяна, віольончелі і флейти. Голос Р. Бабак звучав легко, молодо і красиво, як в контральтовій пісні „Мальви" В. Івасюка, так і в кольоратурних трелях „Соловейка" М. Кропивницького з блискучим верхнім „до". Велику насолоду дало виконання Р. Бабак арії Леонори з опери Верді „Сила долі" „Миру, миру,дай мені Боже".

Ця арія у виконанні Р. Бабак звучала так, ніби вона була написана для неї і недаремно за цю арію Р. Бабак отримує чудові, захоплені рецензії американських професійних музичних критиків. В цьому може переконатися кожний, прослухавши щойно випущену у світ платівку Р. Бабак, на якій записані ці твори, які вона виконувала на ювілейному концерті УГВР.

Коронним виступом А. Добрянського було виконання арії Короля Філіпа з опери „Дон Карльос" Дж. Верді в супроводі фортепіяно і віольончелі. Його оксамитного тембру голос, зливаючись із звуками віольончелі,звучав тепло і шляхетно, легко і рівно на всьому діяпазоні, показуючи чудову кантилену. Ніяких труднощів з верхніми або нижніми нотами у А. Добрянського нема, як це частенько буває у навіть багатьох прославлених басів.

Дует „Білі чайки", „Ми підем, де трави похилі" Р. Бабак і А. Добрянський співали чудово і лірично, викликаючи ностальгію за рідним краєм.

Славнозвісний хор „Думка", не зважаючи на те, що був не в повному складі, це раз показав свою любов до пісні і під талановитим, енергійним і високомистецьким керівництвом свого динамічного диригента Семена Комірного, звучав дуже професійно. Треба віддати належне диригентові, що він з великою ефективністю працює з хором, який виконав пісні „За рідний край" І. Соневицького (слова Р. Купчинського), „Вилітали орли" К. Стеценка в гармонізації Г. Китастого і „Ой літа орел" та бойову пісню „Чорними хмарами" (слова І. Багряного, муз. Китастого) в аранжуванні о. П. Будного, в яких ми почули точні інтонації, повну зіспіваність, могутність і чистоту голосу соліста баса І. Зам'ятого та молодість і свіжість голосів хористів. Ми почули також нюанси в точних інтерпретаціях композиторських задумів. Треба також сказати, що невід'ємною частиною професійности хору „Думка" є його акомпаньятор-піяністка Т. Потішко. Також треба вка-

(Продовження на ст. 4)

Олександер Татомир

АТЕНТАТ НА ПАПУ

I

У молодих літах Аджа жив у нужді. В нього було гаряче бажання найти якесь джерело кращого доходу. В часі студій джерелом доходу могла бути поширена тоді участь в терористичному русі, часто пов'язаному з контрабандою зброї, різних недозволених речей та наркотиків, — пише автор. Перші більші банкові конта Аджі відкрив сам, або хтось робив те в його імені, під час перебування в Стамбулі. Це підтверджує, що він вже черпав гроші із засекреченого джерела.

Сташинський

Дещо довше зупинимося на справі Сташинського, якій автор присвятив багато уваги, зарахувавши її до однієї із найбільше успішних, але водночас і крайньо компромітуючих Москву.

Молодий українець Богдан Сташинський, якого КҐБ заставило працювати для себе, після дбайливого тренінгу й дрібничкових приготувань убив отруйним газом із скляної ампулки українського еміґранта в будинку, де була його канцелярія. По двох роках Сташинський знову повернувся до Мюнхену й цим самим способом убив славного провідника українського резистансу Степана Бандеру. Цього разу поліція була заалярмована, бо на обличчі убитого найдено куски з ампулки, а в його крові відкрито сліди отрути. Не було найменшого сумніву, що Бандеру замордовано. Коли Москва інспірує злочин, зразу кидає підозру на когось другого. Так і в цьому випадку вона звинуватила визначного антикомуніста західньонімецького міністра для втікачів д-ра Теодора Оберлендера, що буцім то він бажав таким способом знищити свідка свого нацистського минулого. Це було очевидною брехнею.

Сташинський повернувся до Москви. Шелепін — шеф КҐБ — особисто ґратулював йому за знаменито виконане завдання. Декоровано його медалею та відзначено окремою грамотою, що її підписав маршал Ворошилов,голова Верховного Совєта УССР.

Замість рожевого придешнього, Сташинський вже невдовзі попав у загрозливе положення, з якого у 1961 році рятувався втечею на Захід. Причиною цих комплікацій були: одруження з східньонімецькою дівчиною — завзятою антикомуністкою, смерть дитини і низка брутальних намагань КҐБ керувати його особистим життям.

Сташинський прибув на Захід – готовий признатися до пополнених злочинів і стати на суд, але спершу наївні американські й західньонімецькі знавці розвідки скептично ставилися до його неймовірних свідчень. Він мусів допомогти судові документами та свідками, щоб його покарав. Вкінці суд визнав Сташинського винним, а він з полегшою прийняв вирок на вісім років ув'язнення. Головний суддя назвав Сташинського інтеліґентним, талановитим і ніжним та із природи мирним чоловіком, який в інших кращих умовинах міг бути учителем в Україні.

Останнє слово Сташинського зробило велике враження на суд, присутніх і журналістів — пише автор: „Я бажав відтяжити моє сумління та показати світові, як на ділі виглядає совєтське 'мирне співжиття'. Я не хотів вже більше поповнювати злочину. Остерігаю всіх, хто находиться в небезпеці знищення, щоби вони були крайньо обережні!" Він живе тепер із зміненим прізвищем у невідомій частині світу.

Історія Сташинського нагадує справу Аджі. Між ними є багато різниць, але вони обидва були надійними та інтелігентними юнаками, яких комуністична система деморалізувала й безсердечно використовувала. Адже певно ніщо не знав про Сташинського, та його кар'єра була вислідом компромітуючих зізнань Сташинського про злочинні дії КҐБ, — пише автор. Спочатку Москва вживала до „мокрих діл" (убивств) агентів КҐБ. Коли ж,одначе, стало відомим, хто вбив Троцького, а згодом, що кагебіст Хахлов не зробив атентату на голову російської еміґраційної організації НТС Окіловіча, а вибрав волю, та вкінці, коли Сташинський по втечі на Захід здемаскував совєтські терористичні дії за межами Совєтського Союзу — Кремль був змушений змінити дотеперішню тактику й доручати „мокрі діла" агентам сателітних держав, або за добру винагороду наймати міжнародних убивників, найрадше членів різних „мафій".

Українська Католицька Церква

Автор дбайливо проаналізував значення Української Унійської Церкви, яка була одним із важливіших мотивів атентату на Папу. Ця Церква є чисельно найбільшою групою віруючих у УССР. Вона захоплюється слов'янським Папою і кожночасно готова йти назустріч його далекосяглим плянам. Вплив цієї Церкви поширюється на Білорусь. Вона постала при кінці XVI сторіччя. Уніяти визнали примат Папи і їм дозволено зберігати східній обряд. Західня Україна ніколи не належала до російської імперії. З поділом Польщі вона перейшла до Австрії. У міжвоєнному часі Західня Україна була під Польщею, а деякі її райони до Чехословаччини і Румунії. Дехто з українців жив у Мадярщині.

Український ренесанс у XIX сторіччі мав місце саме у цьому неросійському просторі, а тим часом Східня Україна була жертвою асиміляційної царської політики й напливу етнічних росіян, — пише Пол Б. Генс.

У 1945 році Сталін захопив усі українські землі та зразу почав ліквідувати унійську Церкву. На примусовому синоді у Львові 1946 року заставив уніятське духовенство зірвати зв'язок з Римом і признати зверхність московського патріярха. Помилково,за Шпорлюком,автор подає, що уніятські єпископи голосували за скасування Унії. Тоді заарештовано українську ієрархію і вивезено на Схід.

(Продовження буде)

Валентина Юрченко

КАЛЕЙДОСКОП

(Із службових шкіців)

— Ох! — Френсіс важко вгрузла в крісло всім тягарем огрядного тіла. — Я сьогодні докраю вичерпана! Ці слова вона повторювала мало не щоранку і всі в департаменті вже звикли до них. Але Шарльотта, пишна, підстаркувата бльондинка, що любила присісти біля приятельки з паперовою „капочкою" чорної кави, при цих словах завжди робила співчутливу міну й притакувала: — Я також. О. Мій Боже! — і її підмальовані синявою очі наливалися стражданьною млостю. Шарльотта любила удавати з себе „жертву родинних обставин". Авжеж! — вона мусить працювати тут, а не спокійно сидіти вдома за чоловіковими плечима і плекати свої квітники.

Дівчата-муринки ззаду хихотіли, переглядаючись між собою. Ну й чудна ця Френсіс! Хіба ж не смішне, що вона, при своїй вазі двісті фунтів, так ретельно дотримується останньої моди і, як перестояне тісто, виходить „із берегів" обтислої рожевої суконки?

— Подивись на її коліна! — шепотіла шоколядова Долорес до своєї приятельки Блоссом, ледве стримуючи сміх. Блоссом, дівчина — чорний велетень з острова Гаїті, тужила в Ню Йорку за своєю батьківщиною. У численному товаристві усіх дівчат-муринок у департаменті вона вирізнялася стриманістю і добрими манерами, засвоєними під французьким впливом колишніх володарів острова. Її коротка спідничка відкривала великі, міцні ноги і це робило її подібною до струся, хоч і прагнула вона за всяку ціну бути жіночою , обвішувалася ланцюжками,прикрашалася численними перстенями і блискучими браслетами. Вологі, великі очі й м'ясисті уста її завжди палили добротою і приязню, щирою привітністю і до чорних, і до білих. „Вона дурна" — говорила про неї мала, худорлява Леона, яку вважали „чорною активісткою" — з неї проміняла неприхована зневага й погорда до всіх білих. Леона окреслювала все блискавично-швидко, так само швидко, як і працювала на своїй машині, а її думка була безапеляційною.

– Гей, дівчата, чи ви знаєте новину? — підскочила до гурту вертка афро-кучерява Мері, від цікавих і круглих очей якої ніколи нічого в департаменті не могло сховатися. Дівчата враз перестали хихотіти й очі їхні втупилися в Мері.

— Що сталося? Кажи швидше! — загомоніли вони.

— Ви бачили вчора Шілу з нашого архіву? Оту товсту, в широкому червоному светері, що сподівалася дитини? Так знайте, що вчора увечері вона вже народила хлопчика! — випалила Мері одним духом.

— Та невже? Вона казала що матиме дитину аж за два місяці, — засумнівалися дівчата.

— Та де! Вже має „бебі" — важить сім фунтів і дві унції, — ствердила всезнаюча Мері. — Ви ж знаєте, що Шіла неодружена, живе з батьками і їй треба грошей, а тому й сиділа до останнього дня, не признавалася нікому коли їй прийде час.

Новина швидко облетіла увесь департмент і дівчата наміриліся сьогодні ж збирати гроші на „придане" для Шіліного немовляти. Правду кажучи , історія з Шілою нікого особливо не здивувала — дівчина була товста, негарна й ніхто її не хотів, але... ну щож, так сталося, трапився хтось — тепер це часто буває. Дівчата вирішили, що Шіла побуде вдома недовго й знову повернеться до праці, а дитину влаштує десь у рідних за гроші, якщо батьки проженуть її з дому. „Батьки тепер так часто не мають зрозуміння для дівчат" — вирішили вони. „А чорні хлопці не спішать женитися, все хочуть на дурничку мати..."

Старші жінки, переглядаючись, знизували плечима, але гроші на Шіліне дитя все таки давали, щоб не виявляти „дискримінації". А поміж себе пошепки обурювалися, мовляв, шириться моральний розклад і нікого це вже не дивує. Білі дівчата не обурювалися, а радше співчували Шілі. Русява Вірджінія висловила це одверто: — І нащо їй та дитина? Хіба не можна було якось... Недосвідчена бідолаха!

Мораль явно роздвоювалася між двома поколіннями. Італійка Сінтія заклопотано розповідала сусідці про свої домашні турботи, яких було так багато перед весіллям її брата. Поперше, який вибрати стиль зачіски? А який колір черевиків до її мережаної сукні? Чи не забагато буде відкрито спину? Правда, в домі батьків настрій не дуже весільний, бо мама незадоволена братовим вибором. — Уявіть собі, що братова наречена Лінда жидівського роду і, хоч вона погодилася взяти шлюб у католицькій церкві, але її батьки рішуче проти того! А проте, брат тепер почав чепуритися, часто купається, змінює одяг і, хоч лишає увесь нелад для мами, вона певна, що шлюб змінить його колишні звички на краще. Ох, ці клопоти!

Українка Ольга, завжди привітна й товариська, частувала перед працею своїх найближчих колеґ домашніми „пундиками". — Беріть до кави! — припрошувала вона так гостинно, що відмовитися було неможливо. Ольга робила це часто і всі її любили.

— Це українське печиво, дуже смачне! — приговорювала вона, пригощаючи, а тому в департаменті вже знали, що все „юкрейнієн" смачне і варто його покуштувати.

Керівник департаменту, містер Баррет, з'явився саме на час — за дві хвилини до початку праці. Високий, добре одягнений, він був пунктуальний і вимогливий щодо дисципліни, але і в міру поблажливий. Своєю появою він умить змусив усіх забути домашні й приватні справи і розійтися по місцях. Зацокотіли машинки, зашелестіли папери і над столами похилилися голови — золотисті, сиві, чорно-кучеряві й гладко зачесані. Праця почалася. Сьогодні містер Баррет був не в дусі — він сердито поглянув на свій заваленний паперами стіл. Ох, скільки праці! Чиїсь кроки змусили його підняти голову — перед ним стояла Ольга із смаковитою пампушкою на серветочці. — Це вам до кави! Свіженька! — сказала з усміхом і поклала на стіл.

— О, дякую, Ольго! Це дуже до речі, бо я вранці сьогодні не встиг навіть випити своєї кави, — промовив він, посміхаючись, а очі його засвітилися теплом.

Виставка українського народного мистецтва в Тусані

Заходами Фолкльорного Центру при Арізонському університеті в Тусані відбулася виставка українського народного мистецтва. Експонати приміщено в ґалерії студентського центру.

Ініціятором був відомий науковець антрополог-фолкльорист проф. д-р Ґріффіт. Головною ідеєю виставки було показати, що навіть в далекому Тусані, де живе мала українська громада, плекають та зберігають українське народне мистецтво. Проф. Ґріффіт твердить та вірить, що культурні надбання народу є часткою душі і передаються з покоління в покоління, де б цей нарід не жив. Наголос виставки був звернений на мистецькі твори, створені українцями, які живуть в Тусані, як доказ перенесення їх з України та плекання на чужині.

В люксусово виданій коштами університету ілюстрованій брошурці проф. Ґріффіт пише: „Народне мистецтво служить українцям тим, що воно драматизує їхню ідентичність, бо вони окремі люди, з окремою спадщиною. Багато українських мистецьких форм мають релігійний характер. Деякі з них цілком зникли на Україні під комуністичним режимом і тільки продовжуються серед еміґрантів по цілому світі..."

Д-р Ґріффіт має свою окрему теорію про народне мистецтво серед еміґрантів на поселеннях. Він вірить, що реґіональні відмінності помалу затрачуються, а творяться нові комбінації мистецького вияву. Нові вияви і форми, введені в українське народне мистецтво на поселеннях, наприклад, друковані вишивки, наліпки на посудині, плястика, відіграють символічно ті самі ролі для відчуття своєї приналежности. Професор не відкидає чистого народного мистецтва, якщо воно в наступних поколіннях залишиться незмінним.

Варто б познайомитися з поглядами проф. Ґріффіта про народне мистецтво та про тусанську громаду із виданої брошури.

Від української громади допомагали у влаштуванні виставки церква св. Михаїла та Українсько-Американський Клюб. Виставка тривала від половини квітня до половини травня 1984 року. Міська та університетська преса помістили прихильні рецензії.

На офіційному відкритті було біля 300 осіб. Українці частували гостей традиційним печивом та шампанським.

Місцеві мистці демонстрували різьбу, вишивку, писанки, килимарство, а молодь писувалася танцями.

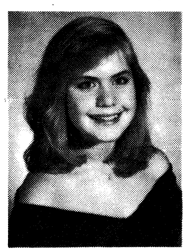
Ілюстровану брошурку зі статтею проф. д-ра Ґріффіта, ціна якої один доляр, можна замовляти, пишучу на адресу: University of Arizona, Southwest Folklore Center, 1524 E. 6-th St. Tucson, Ariz., 85721.

Оля Ґоляш-Тимцюрак

Успіхи випускниці академії св. Юра

Директорка академії св. Юра в Ню Йорку Сестра Моніка, ЧСВВ, повідомляє, що Віра Сусь, дочка Параскевії, дістала нагороду від Асоціяції міжнародних студій і стипендію на студії французької мови за кордоном.

Після тритижневого перебування у Франції, Віра здобуде шість кредитів в університеті Каєн, візьме участь у різних прогульках, проведе один тиждень у Парижі, а після повороту до Америки запишеться на правничі студії в Нюйоркському університеті.

Віра Сусь

Один з останніх моґікан

(У 20-ЛІТТЯ СМЕРТИ О. С. ДУРБАКА)

Довгі 90 літ прожив сл.п. о. Савин Дурбак, радник Митрополичої Консисторії у Львові, один з останніх активних діячів відродження Галицької України.

Народився він 28-го жовтня 1874 року, 110 літ тому, у Липиці Горішній, повіт Рогатин, у родині о. Івана й Филипини з Винницьких. Три його брати стали священиками; дві сестри вийшли заміж за священиків. До гімназії ходив у Самборі та в Сяноці; богословські студії закінчив у Львові в 1895 році. Оженився з Оленою з Винницьких в 1898 році й був висвячений того ж року. Душпастирював у Вербові, Новосілці, Тернополі, Налужу, Залав'ю, Більцаровій, був 25 літ катехитом у Теребовлі.

Крім душпастирської та шкільної праці був активний у громадських, економічних, політичних і культурних товариствах, був директором каси „Поміч", господарсько - торговельної Спілки, Спілки для збуту худоби, секретарем філії товариства „Сільський Господар". Як секретар повітової Національної Ради перебрав в листопаді 1918 року владу від поляків; був харчовим референтом повітової управи. За те поляки ув'язнили його і тримали півроку в таборі інтернованих у Модліні. В 1935 році перейшов на пенсію і переїхав до Львова, де працював в архіві львівської Архидієцезії. Весною 1944 року виїхав до Нового Санча, доїздив до Більцарової.

В Німеччині душпастирював у таборі в Дінґольфінґу й Реґенсбурзі. У грудні 1949 року виїхав в Америку, де осів у Ютиці, Н.Й., й там зорганізував українську католицьку парафію. Був членом багатьох товариств, на протязі років дописував до української преси, писав статті на актуальні теми. Отець С. Дурбак був вродженим промовцем, міг промовляти на різні теми без приготування, мав дар слова, що переконувало, тому часто промовляв на різних імпрезах. Залишив у рукописі проповіді та спомини зі свого трудолюбного життя. Був він товариської веселої вдачі, не мав противників, мав багато приятелів, що його любили й поважали. Був типовим священиком-громадянином і патріотом, що все своє життя служив Богові і рідному народові, не замикався в захристії, але вважав, що „ніщо українське не є йому чуже". Був великим соборником, радо приймав у своєму домі земляків з Великої України ще за царських часів, потім під час Першої світової війни; не робив різниці між земляками; для нього всі українці були добрі. Тому він не розумів, як можна бойкотувати братів і сестер з України із-за політичних розходжень, коли добрим словом можна більше зробити. Він пригадував, що Христос навчав: „Ідіть і навчайте всі народи", а не „бойкотуйте, іґноруйте всіх інакодумаючих!"

Його засадою було „де стадо — там і пастир"; ніколи не бракувало його на наших національних імпрезах, що тепер уже „вийшло з моди".

Помер сл.п. о. Савин Дурбак 13 червня 1964 року в Ютиці. Покійний мав п'ятеро дітей: Юрія, сотника УГА, який помер на тиф у Кам'янці Подільському в 1919 році; Софію, Івана, Олену й Маланку. Три брати були священиками, дві сестри їмостями. Покійний залишив по собі добру славу у всіх, що його знали, поважали й любили.

Н.Ғ.

Вісті з УВАН в Канаді

Велику втрату понесла УВАН зі смертю д-ра Івана Лисяка-Рудницького, відомого історика, дійсного члена УВАН та члена Президії УВАН з попередньої каденції, який упокоївся несподівано в дні 25-го квітня, на 64 році життя. Відійшов науковець, який мав великі розгорнені пляни праці на майбутнє. Саме кілька тижнів перед смертю він, будучи у Вінніпеґу з доповідями в Манітобському університеті та у Централі Українських Студій, гостював на сесії УВАН і ділився своїми дослідними плянами. Президія УВАН Канади до болю відчула цю втрату та поспішила зі співчуттям Дружині покійного Олександрі Черненко, його Донці у Філядельфії та синові д-рові Петрові, професорові Колюмбійського університету.

* * *

Президія УВАН окремим бюлетенем (ч. 19/23 1984) передала українській спільноті звіт із праці УВАН за 1983 рік. В цьому числі є подані також детальні фінансові впливи до каси УВАН з пожертв, які наспіли на спеціяльні цілі УВАН, як Історичний Музей й Архів УВАН, Біографічний Словник до історії українців Канади, як також всі загальні дати на працю Академії. Окремі числа цього бюлетеня можна набути, надсилаючи поштову оплату одного доляра. Бюлетень розіслано всім жертводавцям.

* * *

Із заповіту на історичні публікації св.п. Семен Корбан, громадський діяч Монтреалю, а в останньому часі — Віндзору, залишив в своєму завіщанні для УВАН одну тисячу долярів, призначаючи її на історичні публікації. С. Корбан ввесь час за свого життя допомагав своїми щедрими жертвами в друку історії українців Канади та студії до історії українців Канади. При цьому він займав провідні громадські пости у Відділі КУК, УСГ, УНО та інших організаціях. Помер він на 83 році життя (нар. 15. 10. 1900р., помер — 10. 8. 1983 року); похований у Віндзорі. Зі свого спадку покійний призначив теж допомогу іншим організаціям. Тих, які навіть у останній хвилині свого життя турбуються майбутнім своєї спільноти та жертвують для цього свій життєвий дорібок, завжди згадуватимемо добрим словом.

* * *

УВАН в Канаді взяла участь в науковій конференції в Мюнхені у справі підготовки 1000-ліття ювілею хрищиння Русі-України. Президія УВАН повністю підтримала ініціятиву УВУ та наукових інституцій в Европі, щоб українська наука екуменічно і соборно відмітила тисячолітній ювілей хрищення України. Президент УВАН д-р Михайло Марунчак брав участь у цій конференції, на яку з'їхалися представники Европи, ЗСА і Канади. НТШ з Канади репрезентував д-р Б. Стебельський, а Колеґію св. Андрея — о. д-р Гр. Удод. Наради відбулися в днях 11-го до 13-го травня в забудуваннях УВУ.

Делеґат УВАН, користаючи зі свого перебування в Европі, відвідав при цьому центри українського культурного життя в Юґославії, як Загреб - Крижевці, Вуковарм, Новий Сад; а в Румунії - Букарест та козацькі наддунайські поселення, які постали в гирлі Дунаю після зруйнування Січі в 1775 році. Кількадесят тисяч українців живе в цих наддунайських поселеннях, що є одними з найстарших в історії української діяспори. Звітуючи про свою поїздку на Президії УВАН, д-р М. Марунчак, дослідник української діяспори, підкреслив що конституції обох відвіданих країн ґарантують національним меншостям у своїх країнах повний культурний розвій. В обох країнах появляється українська преса, працюють книжкові видавництва, а українські організації влаштовують народні фестивалі. Крижевацька Греко-Католицька Епархія видала недавно ілюстровану Біблію в українській мові.

Український Фестиваль—„Вінок"

Вже кілька років мріяли українці східньої Канади про український фестиваль, у наслідок чого створився ініціятивний комітет, який переводить у дійсність ці бажання організуванням першого Українського Фестивалю „Вінок" у суботу, 30-го червня, і в неділю, 1-го липня ц. р.

Місцем Фестивалю „Вінок" стало містечко Бімсвил у південному Онтаріо, між Гамілтоном і Ст. Катаринс, всього 50 миль від кордону сусіднього стейту Ню Йорк, поблизу кількох мотелів. Доїзд на площу Фестивалю „Вінок" дуже вигідний з автошляху Квін Елизабет Вей, виїзд ч. 64, на вулицю Онтаріо, південь.

Простора площа Фестивалю має доволі приміщення для ярмарку, похідного ресторану з українською й канадською кулінарією і напитками; вистав образотворчого й народного мистецтва: різьба, кераміка, виріб бандури, печення хліба та інших. Тут багато місця для паркування авт, для приємної розваги дітей—каруселя їзда на кониках, виступи чародія-сміхуна і т. п.

В пополудневих і вечірніх концертах виступлять відомі мистецькі одиниці: Христина Липецька з Дітройту; Елеонара Бербенець—Торонто; 15-членний Ансамбль Бандуристів; чоловічий хор „Бурлака"—Торонто; жіночі хори „Ясмин"—Мисисаґа і „Мрія"—Баффало; мішаний хор „Трембіта"—Ошава; Фестивальний Танцювальний Ансамбль; танцювальні ансамблі: „Веснянка"—Торонто; „Чайка"—Гамилтон; „Тирса"—Бірлінґтон та „Дунай"—Ст. Катаринс. В обидвох вечірніх концертах виступить актор Володимир Довганюк у ролі Гриця Зозулі. Спеціяльним гостем вечірніх концертів буде відомий актор-співак канадських та бродвейських сцен Ед Іванко, який розважить присутніх своїм чарівним співом.

Після вечірніх концертів буде Забава під зорями, під час якої гратиме оркестра „Соловей"—Торонто. Під час фестивального походу і в суботніх концертах гратиме оркестра „Батурин" з Торонто.

Вхід на фестивальну площу від год. 9 ранку. У ранніх годинах 30-го червня відбуватиметься Український Фестиваль „Вінок" з участю представників, членів федерального, провінційного й місцевого урядів.

У неділю, 1-го липня, будуть відправлені Богослужби в українських церквах—католицькій св. Михаїла, у Бімсвілі, та православній св. Юрія Переможця у Ґримсбі

Вступ на один день Фестивалю 8 дол. від особи в передпродажі в аґенціях „БАСС" й українських книгарнях і крамницях південного Онтаріо, а 10 дол. при вході на площу. Для студентів й сеньйорів по 7 дол. (безмінно), а для дітей до 12 років вступ безкоштовний, як також безкоштовним є паркування автомобілів.

Багато праці вкладено в підготовку першого Українського Фестивалю „Вінок" як із боку організаторів, так і міської управи Бімсвіл, та підприємців і мешканців садової частини нашої провінції. Міська управа Бімсвіл подарувала віз на фестивальний похід; винарня Шлосс-Гіллебранд з ніяґарської округи випродуковує кілька тисяч смаковитого вина з емблемою Фестивалю „Вінок", а всі мешканці довколишніх місцевостей щиро допомагають, щоб цей фестиваль був якнайуспішним початком щорічних фестивалів.

Фестивалем „Вінок" відзначається 200-річчя провінції Онратіо і День Канади, а цілий Фестиваль проходить під патронатом Провінційної Ради КУК-Онтаріо.

Треба привітати знамениту ініціятиву започаткування щорічних українських фестивалів на сході Канади, які дадуть великі можливості для пропаґування української культури й інформації про українців взагалі, та будуть місцем зустрічі для всієї української громади.

Олена Глібович

СФУЖО випустила марки для відзначення УЖРуху

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) докладає старань, щоб спопуляризувати серед українського громадянства в вільному світі відзначення 100-річчя Українського Жіночого Руху, що його започаткувала в Україні Наталія Кобринська в 1884 році. Її ідея і праця не пропали марно, але розвинулися і довели до зорганізування українського жіноцтва, яке впродовж 100 років провадить корисну організаційну діяльність не тільки для жіноцтва, але й всього українського народу та за здобуття волі Україні.

СФУЖО з нагоди 100-річчя Українського Жіночого Руху в 1983 році видала металеву відзначку з постаттю Наталії Кобринської, три тисячі якої розповсюдили складові організації СФУЖО в світі.

В 1984 році СФУЖО з тією ж метою видала марки для відзначення 100-річчя УЖРуху, що їх мистецьке оформлення виконали відомі українські мистці Михайло Дмитренко і Роман Завадович, молодший.

Марія Квітковська

Марки СФУЖО для відзначення 100-річчя УЖРуху

Земляцьке Об'єднання „Тернопільщина"

ділиться сумною вісткою з Членами нашого Об'єднання, що відійшла від нас у Вічність

сл. п.

АВГУСТИНА ХОМОВА

провідний член Об'єднання, меценатка і добродійка, українського громадсько-політичного життя в рідному Тернополі.

Цією дорогою складаємо наші щиросердечні співчуття: дочці Покійної, докторові мед. Любі Стефанівській з мужем д-ром мед. Юрієві; синові Ігореві з дружиною Надією; внукам Андрієві Стефанівському з дружиною Маргарітою; Адріяні і Маркові Хомам.

В християнському співчутті Родині Покійної і зрозумінні Волі Всевишнього і містерії Вічности, молимося за спокій душі Покійної, а пам'ять Її серед нас нехай буде вічною.

Замість квітів на могилу Покійної, за Її бажанням, складаємо 25.00 дол. на сиротинець Сестер Жалібниць.

ЗЕМЛЯЦЬКЕ ОБ'ЄДНАННЯ „ТЕРНОПІЛЬЩИНА"

П'ЯТИЙ БІБЛІОГРАФІЧНИЙ КОНКУРС УНІГУ

Комісія Бібліографічного Конкурсу при УНІГУ, конкурсу, що його фундаторами стали бл.п. Володимира та д-р Микола Ценки з Філядельфії, проголошує на академічний рік 1984-1985 П'ятий Конкурс на праці з української бібліографії і книгознавства. Готові, але ще ніде недруковані, бібліографічні праці на довільну тему з українознавства належить надіслати у чотирьох примірниках під власним прізвищем найпізніше до 1-го березня 1985 року. Конкурсова комісія розгляне надіслані матеріяли і найкращій із праць, що вноситиме серйозний новий вклад в українську бібліографію і книгарознавство, приділить Нагороду Ценків у сумі 1,000 дол.

Критеріями оцінки будуть: актуальність і свіжість теми; організація матеріялу та якість виконання; якість і характер вкладу, що його дана праця вносить у ділянку української бібліографії або книгознавства.

Проголошення висліду конкурсу відбудеться найпізніше у червні 1985 року у Гарвардському університеті.

Всіх зацікавлених запрошуємо взяти участь у конкурсі. Праці можуть бути написані українською або англійською мовами, але тематика обмежена до проблем, пов'язаних з українознавством Це можуть бути праці довідкового типу (наприклад, бібліографічні покажчики творчости якогось автора, бібліографічні покажчики змісту якогось журналу чи серії видань, анотовані тематичні бібліографії якогось предмету), бібліографічні есеї аналітичного чи описового типу, або більш загальні праці, в яких українська рукописна чи друкована книга як культурне явище є центром уваги і розгляду.

Комісія бібліографічного конкурсу застерігає за собою право у вийняткових випадках, залежно від якости надісланих матеріялів, розділити визначену суму на дві чи три нагороди замість одної, а то й не приділити жадної, перенісши визначену суму до наступного академічного року.

Праці слід висилати реєстрованою поштою на адресу: Cenko Prize in Ukrainian Bibliography, Harvard University - Ukrainian Research Institute 1581-1583, Massachusetts Ave., Cambridge. Mass. 02138.

Друковані праці та праці, отримані після 1-го березня 1985 року, не будуть взяті до уваги.

Комісія Бібліографічного Конкурсу:

Марта Тарнавська (Пенсильванійський університет) — голова,
Осип Данко (Єйлський університет) і **Едвард Касинець** (Нюйоркська публічна бібліотека) члени.

КОНҐРЕСМЕНКА ДЖЕРАЛДІН ФЕРРАРО, демократка з Ню Йорку, голова програмової комісії Демократичної партії і одна з можливих кандидатів на віцепрезидента ЗСА, зустрінулась у Міннесоті з колишнім віцепрезидентом, а тепер передовим кандидатом на президента від Демократичної партії Волтером Мондейлом. Мондейл і Ферраро однозгідно заявили, що темою їхньої розмови були справи демократичної програми на Конвенції і передвиборчих акцій після неї, але поінформовані кореспонденти не виключають можливости, що Мондейл говорив з нюйоркською конґресменкою про друге важливе місце в Уряді ЗСА, тим більше, що вона не була одинокою жінкою, яка минулого вікенду зустрічалась з Мондейлом. Він розмовляв також з двома іншими жінками Діяною Файнстін, посадником Сан Франсіско, і Мартою Коллінс, губернатором Кентакі.

ОПИТИ ІНСТИТУТУ ГАРРІСА, переведені 7-го червня серед 1,251 виборців, виказують, що сенатор Ґері Гарт має більше шанси виграти вибори проти теперішнього президента Роналда Реґена. Якщо б вибори відбувалися сьогодні, то Р. Реґен у змаганні з Волтером Мондейлом отримав би 56 відсотків голосів, а Мондейл 41. В іншій комбінації Р. Реґен отримав би тільки 51 відсотків, а Гарт 46. На сході ЗСА Гарт навіть переважає Реґена 49 до 47 відсотків, а на середньому сході ЗСА 52 до 45. На півдні Реґен веде перед 58 до 39, а на заході 55 до 42 відсотки.

Зі сумом повідомляємо Родину і Знайомих, що 4-го червня 1984 р. упокоївся в Бозі на 77-му році життя наш Дорогий

ЧОЛОВІК, ТАТО І ДІДО

бл. п.

ЯКІВ В'ЮН

народжений 6-го січня 1907 р.

ПОХОРОН відбувся 8-го червня 1984 р. з української православної катедри св. Володимира у Чикаґо, Ілл. на цвинтар в Елмвуд, Чикаґо, Ілл.

У глибокому смутку:
дружина — СТАНИСЛАВА
син — ВСЕВОЛОД з дружиною ЛАРИССОЮ і двома доньками
шваґер — ВАСИЛЬ ГРИШКО з дружиною ГАЛИНОЮ
братова — ВАЛЕНТИНА з чоловіком ЕРАСТОМ ДЗЮБИНСЬКИМ

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

з сумом повідомляє організоване Жіноцтво, що 23-го травня 1984 р. померла в Торонто, Канада, відома громадська діячка

бл. п.

ГАННА ГАНЬКІВСЬКА

Нар. у 1900 р. в сім'ї Кисілевський у Коломиї (дочка сенаторки Олени Кисілевської), закінчила гімназійні студії і Високу Торговельну Школу у Відні, де одружилась із д-ром Володимиром Ганьківським. Пізніше подружжя проживало в Коломиї, де вона допомагала матері в виданнях „Жіночої Долі" і „Жіночої Волі". Разом із чоловіком дбала про поширення гігієни в українському селі. В Канаді стала членкою Ліґи Українських Католицьких Жінок і займала різні пости в Епархіяльній Управі. У 1966 р. очолила Фінансову Комісію СФУЖО і поклала великі заслуги в улаштуванні зустрічей із прихильниками та здобуванні фондів для СФУЖО.

Управа СФУЖО

Папа...

(Закінчення зі ст. 1)

непослух у 1976 році ще Папа Павло УІ. Власне архиєпископ Лефебр став речником консервативного напрямку в Церкві, так званого традиціоналістичного або інтеґрального, та заснував семінарію якраз поблизу місцевости Сіон, яку якраз вибрав Папа Іван Павло II для кінцевої Служби Божої, виїждаючи з Швайцарії. Архиєпископ Лефебр не скорився суспенді, а очолив рух за поворот до давніх традицій у Церкві. Він висвячує, як і перше, теологів і священиків, що закінчують ним засновані семінарії, які вже діють, крім Швайцарії, ще в Західній Німеччині та ЗСА. Теперішній Папа старається якось безболізно полагодити цей конфлікт з архиєпископом, тим більше, що сам Папа досить консервативний, якщо йдеться про вчення Церкви, тому співчуває Лефеброві. Але разом з тим і він не може спокійно толерувати несубординації цього єпископа. Тим часом цю кризу в Церкві Папа вирішив лишити в так званому „сумерку", тобто взагалі не виносити на „денне світло", ані не шукати конфронтації, тобто кликати Лефебра на суд. Згідно з законом Католицької Церкви єпископа не можна здеґрадувати з його ієрархічного високого становища, хіба що суд Церкви, судячи такого єпископа, визнав би його єретиком або схизматиком. Справа архиєпископа Лефебра — це найбільша під цю пору журба Папи.

Новим у проповіді Папи до вірних було також те, що Папа вперше говорив з великою турботою про збереження довкілля природи для наступних поколінь, бо досі „екологи" закидали Католицькій Церкві байдужість до цієї справи, мовляв, Церква завжди на перше місце ставить людину і людей, які „по-варварському нищать природу". Тут же, серед чарівної природи Швайцарії, під час прощального Богослуження на відкритому повітрі при польовому вівтарі дуже влучно й до речі прозвучали слова Папи: „Боже, Творче всіх речей на світі, Ти довірив нам цю землю, її багатства і її красу. Допоможи нам шанувати їх і вчини так, щоб ми служили їм для добра всіх людей".

Концерт...

(Закінчення зі стор. 2)

зати на те, що керуючись почуттям патріотизму, всі виконавці цього високомистецького концерту виступили безплатно.

Рішення Комітету відзначити ювілей УГВР високоякісним професійним концертом було правильне. Ми діти — одного народу і його матері — України. Наша культура — це наша політична зброя, якою ми пробиваємося у світ. У всіх нас повинна бути тільки одна мета — створення самостійної демократичної української держави.

Володимир Шостак

Привітання...

(Закінчення зі стор. 1)

зреалізувати цю ухвалу ще в цім році на основі злагодженого загального пляну.

2. Головний Уряд рекомендує Головному Екзекутивному Комітетові проголосити свої заходи в цій справі, зокрема в органах УНС.

3. Головний Уряд рекомендує Екзекутивному Комітетові вдержувати постійний зв'язок в справі згаданої оселі з Об'єднанням Сеньйорів УНС та по змозі взяти до уваги його побажання щодо оселі.

4. Головний Уряд рекомендує Головному Екзекутивному Комітетові взяти участь у 10-ім ювілейнім З'їзді Об'єднання Сеньйорів УНС, що відбудеться безпосередньо по цих нарадах, щоб поінформувати учасників З'їзду про ухвалу щодо побудови сеньйорської оселі та познайомитися з їх поглядами й побажаннями щодо заплянованої оселі.

5. Головний Уряд піддержує резолюції Комісії, схвалені в минулому році.

РЕКОМЕНДАЦІЇ У СПРАВАХ МОЛОДІ
(Схвалені на пропозицію Комісії для справ молоді)

Головний Уряд Українського Народного Союзу рекомендує Головному Екзекутивному Комітетові:

1. Продовжувати моральну і фінансову підтримку для молоді, студенства та професійних організацій молод, включо з академічними, культурними, спортовими і товариськими, включаючи в це безпосередню і посередню підтримку, як вживання устаткувань Союзівки та користування сторінками „Свободи" і „Українського Тижневика".

2. Подбати про моральну і фінансову допомогу для програми „Клюбу Сузі-Кю", яка відбудеться на Союзівці від 11-го до 18-го серпня 1984 року.

3. Започаткувати програму для ідентифікації характеристик і потреб української молоді у віці між 25-тим і 40-им роком життя. У цій програмі слід використати статистичні дані Бюра перепису населення.

4. Ініціювати нові програми в ділянці братської діяльности відносно молодих українців і українок.

5. Зформулювати програму повних стипендій для потребуючих студентів — членів УНС, які студіюють адміністрацію бизнису і журналістику.

6. Створити з-поміж членів УНС Комітет і дати фінансову допомогу Фондові для втікачів з Афганістану для медичної опіки.

РЕЗОЛЮЦІЇ І РЕКОМЕНДАЦІЇ У ЖІНОЧИХ СПРАВАХ
(Схвалені на пропозицію Комісії для жіночих справ)

Головний Уряд УНС рекомендує Головному Екзекутивному Комітетові:

1. Заохочувати Відділи і членів УНС продовжувати активну участь у акціях для вшанування жертв Великого голоду в Україні 50 років тому;

2. Пригадувати членству, щоб вписували і забезпечували в УНСоюзі своїх дітей, внуків, рідних та приятелів;

3. Постійно пригадувати Відділам їх обов'язок допомагати повдовілим, сиротам і потребуючим, відвідувати та пам'ятати про недужих;

4. Продовжувати спонзорство двох потребуючих дітей — членів УНС у віці 7 до 11 років, уможливлюючи їм участь у дитячому таборі на Союзівці на кошт УНСоюзу;

5. Пильнувати, щоб Відділи збирали прізвища і адреси дітей дошкільного віку для тримісячної безкоштовної висилки їм журналу „Веселка";

6. Заохочувати Відділи, щоб запляновували святкування 90-ліття УНСоюзу на місцях і по Округах, та успішно переводили ті пляни в життя;

7. Заохочувати жінок активно включатися в політичні процеси Америки і Канади, працюючи при виборчій реєстрації, збиранні фондів для кандидатів-українців на різні пости та даючи їм піддержку;

9. Збирати прізвища та адреси молодих українців у віці гайскулу і коледжу та висилати їм безкоштовно на протязі 3-ох місяців „Український Тижневик", щоб в той спосіб познайомити та зацікавити їх українськими справами та УНСоюзом.

РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО УНС У КАНАДІ
(Схвалені на пропозицію Комісії Канадських справ)

Головний Уряд УНСоюзу рекомендує Головному Екзекутивному Комітетові:

1. Відбути центральні святкування 90-ліття УНСоюзу в Канаді в місті Торонто.

2. Відбувати засідання Канадського Представництва УНС принаймні три рази в році для обговорення організаційної праці.

3. Включити канадських урядовців УНСоюзу до великих крайових імпрез, як це було в Шамокіні, чи відзначення 90-ліття УНС в Ню Йорку, бо так практикувалося в минулому.

4. Заанґажувати постійних окружних організаторів, які працювали б на території Канади.

5. Продовжувати заходи для видання ілюстрованого Альманаху „УНСоюзу в Канаді".

РЕКОМЕНДАЦІЇ У СПРАВІ СОЮЗІВКИ
(Схваленіл на пропозицію комісії для розбудови Союзівки)

Головний Уряд УНСоюзу рекомендує Головному Екзекутивному Комітетові:

1. Зладити опис праці для менаджера (управителя) Союзівки;

2. Влаштувати на Союзівці кімнату для УНС, в якій були б інформаційні матеріяли про УНС;

3. Домовитися з НТШ відносно закупу від НТШ прилеглої до Союзівки землі;

4. Простудіювати можливості відповідної добудови до павільйону Одеса та інших будівель;

5. У можливо найкоротшому часі, але не пізніше як на наступні річні наради Головного Уряду, приготовити для Союзівки плян на довшу мету;

6. Знову розглянути можливість придбання і влаштування Союзівки для членів УНС середньозахідніх стейтів.

РЕКОМАНДАЦІЇ У ВИХОВНО-ДОСЛІДНИХ СПРАВАХ
(Схвалені на пропозицію Виховно-дослідної Комісії)

Головний Уряд УНС рекомендує Головному Екзекутивному Комітетові продовжувати заходи для здійснення рекомендацій, схвалених на нарадах Головного Уряду УНС у 1983 році, а то:

1. Дбати про освідомлювання американських громадян, зокрема крайових, стейтових і місцевих урядових лідерів, щодо проблем і справ, які є близькими і життьоважливими для українських американців;

2. Приготовляти, видавати і поширювати друковані матеріяли на теми, що ними зацікавлена українсько-американська громада;

3. Координувати досліди проблем, що стосуються українсько-американської громади;

4. Співпрацювати з іншими американськими етнічними групами у підтримці справ спільного зацікавлення.

Покликаючись на пропозиції д-ра Богдана Цимбалістого, висловлені перед делеґатами 30-ої Конвенції УНС та схвалені членами Головного Уряду УНС на нарадах у 1983 році, Головний Уряд поновно рекомендує створення Виховного Фонду УНСоюзу для піддержки українським школам і літнім таборам молоді, молодечим організаціям, поодиноким батькам, що не є в стані оплачувати навчання своїх дітей в українських школах, чи посилати дітей до таборів, на вишкіл учителів, на видавання виховних матеріялів та інших заходів для виховання нашої молоді.

РЕЗОЛЮЦІЇ І РЕКОМЕНДАЦІЇЛ У СПОРТОВИХ СПРАВАХ
(Схвалені на пропозицію Спортової Комісії)

Головний Уряд УНСоюзу рекомендує Головному Екзекутиному Комітетові:

1. Призначити для вжитку Спортової комісії бюджет на 1984 рік в сумі 10,000 дол.;

2. Продовжувати влаштовування спортових імпрез на Союзівці, як тенісові та плавацькі змагання, і нагороджувати краих змагунів трофеями і медалями та всіх змагунів сорочками з емблемою УНСоюзу;

3. Продовжувати моральну і фінансову допомогу для влаштовування різних турнірів — місцевих і крайових, як круглів, ґольфу, копаного м'яча, відбиванки, кошівки, бейзболу, шахів та інших родів спорту, організованих членами, Відділами, Округами та Спортовою комісією УНСоюзу;

4. Продовжувати співпрацю і допомогу спортовим та молодечим організаціям, змагунами яких є члени УНСоюзу, головно тим, які мають свої союзові Відділи;

5. Дев'ятнадцяті Кругольні Змагання відбудуться в 1985 році в Деррі, Па.

6. Заплянoвано на день 4-го липня 1985 року, виключно для членів УНСоюзу, 3 рунди ґольфових змагань, що відбудуться в околиці Янґставну, Огайо. Запрошується чоловіків і жінок, членів УНСоюзу, що живуть в Америці і Канаді, до участи у тих змаганнях.

7. Вислати привіт і суму 500 дол. до Торонто, Канада, де відбудуться на протязі одного тижня Вільні Олімпійські Ігрища, в яких візьмуть участь українці, литовці, лотиші та естонці, з метою підкреслити факт, що їхні брати і сестри з СССР не мають права взяти участь в Олімпіяді в Лос Анджелесі. Такі змагання відбуваються кожних чотири роки і українську громаду Америки і Канади репрезентують поодинокі українці та спортові дружини з різних ділянок спорту.

РЕКОМЕНДАЦІЯ В СТИПЕНДІЙНИХ СПРАВАХ
(Схвалена на пропозицію головного радного Євгена Іванціва)

Тому що Стипендійна комісія не мала змоги виготовити проєкт нового правильника для розгляду аплікацій і способу розподілу стипендій, Головний Уряд уповноважує Головний Екзекутивний Комітет випрацювати новий правильник, взявши до уваги поради членів Стипедійної комісії, та ввести його в життя вже для проголошення про принимання аплікацій і також для розгляду та розподілу стипендій у 1985 році.

РЕКОМЕНДАЦІЯ У СТАТУТОВИХ СПРАВАХ
(Схвалена на пропозицію Спеціяльної статутової комісії)

Тому, що на протязі останніх декількох років поодинокі члени Головного Уряду вносили пропозиції для зміни теперішньої адміністративної структури та для поліпшення ефективности адміністраційної діяльности, Головний Уряд пропонує членам Головного Уряду подавати пропозиції в цій справі до Анатолія Дорошенка, щоб їх можна було розглянути на наступних нарадах Головного Уряду УНС.

РЕЗОЛЮЦІЯ В СПРАВІ ЗЛУКИ

Тому, що також на цьому засіданні обговорювано запропоновану злуку Українського Народного Союзу і Українського Братського Союзу; і

Тому, що Головний Уряд Українського Народного Союзу на цьому засіданні 8-го червня 1984 року повторює своє переконання, що це буде в найкращому інтересі цієї братської організації та її членів, щоб цю злуку тентативно одобрити та щоб УНС і УБС злучилися; і

Тому, що Украніський Братський Союз є братсько-запомоговим товариством, зорганізованим у спосіб, подібний до Українського Народного Союзу з цілями, завданнями і на лад, які відповідають таким цієї організації, отже тому

Нехай буде рішено, що Головному Екзекутивному Комітетові доручається продовжувати переговори і приготовити відповідний контракт та поробити всі інші заходи, які вважатиме за конечні, щоб згадану злуку можна було належно схвалити та здійснити на Конвенції Українського Народного Союзу у 1986 році.

Пресовий Фонд „Свободи"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи" і дитячого журналу „Веселка" та потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА ч. 12

І. Божик, Вінніпеґ	25.00
І. Ванчицька, Філядельфія	20.00
С. Карваш, Елизабет	20.00
П. Витвицька, Ню Гейвен	17.00
В. Могучий, Натлей	17.00
І. Баган, Перт Амбой	15.00
Р. Жук, Монтреаль	12.00
М. Тарнавська, Моравія	12.00
М. Филипів, Клівленд	12.00
П. Форманюк, Лос Анджелес	12.00
В. Ганяк, Шерон	10.00
С. Кікта, Бруклин	10.00
д-р Р. Кравчук, С. Орендж	10.00
В. Мацьків, Чикаґо	10.00
Г. Николишин, Дейтон	10.00
А. Салук, Фінікс	10.00
М. Крочак, Вайтстон	8.00
О. Березюк, Міннеаполіс	7.00
В. Варецький, Філядельфія	7.00
С. Ґавур, Торонто	7.00
П. Ганчарик, Ведерсфілд	7.00
М. Грабовський, Айслінґтон	7.00
С. Каша, Кларк	7.00
І. Ліщак, Янґставн	7.00
К. Медвідський, Торонто	7.00
Ю. Мусій, Торонто	7.00
М. Недільницький, Ст. Луіс	7.00
В. Петлюра, Гамилтон	7.00
О. Бачинський, Ст. Ленард	5.00
В. Волошин, Вест Айсліп	5.00
Ю. Воронецький, Чикаґо	5.00
М. Гринюк, Ріджвуд	5.00
П. Джиджора, Вест Орендж	5.00
В. Карий, Джерзі Сиṭі	5.00
В. Копельців, Колюмбус	5.00
Н. Крук, Бруклин	5.00
М. Мельникович, Асторія	5.00
З. Олдс, Фентон	5.00
Т. Пилявка, Чикаґо	5.00
Е. Піндічук, Скарборо	5.00
М. Свистун, Ст. Пол	5.00
Г. Шашло, Дітройт	5.00
А. Юрченко, Елизабет	5.00
Н. Крунік, Клівленд	4.00
Н. Лисенко, Піттсфілд	4.00
Д. Струж, Парма	4.00
І. Шелестинський, Кіркленд Лейк	4.00
І. Крат, Гіллсайд	3.00
І. Притоцька, Чикаґо	3.00
А. Баранчук, Ейджекс	2.00
С. Білий, Роял Овк	2.00
А. Білинська, Чикаго	2.00
М. Вальцер, Ешленд	2.00
В. Данець, Перл Рівер	2.00
П. Дмитренко, Сонома	2.00
В. Дмитріюк, Баффало	2.00
А. Дорошенко, Чикаґо	2.00
Д. Ґалонзка, Рослиндейл	2.00
І. Галущенко, Чикаґо	2.00
о. О. Гарбузюк, Елмгирст	2.00
А. Ґарґай, Ляшін	2.00
В. Гнідей, Філядельфія	2.00
І. Гуцуляк, Вашінґтон	2.00
З. Жолнєрчук, Ст. Катаринс	2.00
Т. Зазуля, Ріґо Парк	2.00
А. Карпенко, Савтфілд	2.00
С. Касперський, Лос Анджелес	2.00
Т. Кисілевич, Флинт	2.00
М. Ковалевський, Ютика	2.00
І. Конвіцький, Філядельфія	2.00
Суддя Б. Корчинський, Реджіна	2.00
В. Кулинич, Ню Йорк	2.00
І. Кучаришин, Едмонтон	2.00
А. Лісікевич, Воррен	2.00
М. Лончина, Чикорі Фолс	2.00
О. Макар, Савтфілд	2.00
П. Матичак, Клифтон	2.00
М. Мельничук, Філядельфія	2.00
Д. Микита, Фінікс	2.00
А. Михалик, Медисон Гайтс	2.00
М. Муха, Вестон	2.00
Г. Мухин, Волдорф	2.00
Р. Пахолек, Вінтер Парк	2.00
О. Петришин, Тандер Бей	2.00
Т. Пилявський, Рочестер	2.00
д-р З. Плітас, Торонто	2.00
В. Сендзік, Трентон	2.00
М. Слук, Рочестер	2.00
П. Стасів, Воррен	2.00
Я. Сточанин, Пелл Лейк	2.00
О. Харамбура, Рочестер	2.00
П. Твердохліб, Рочестер	1.80
М. Лончина, Алденвілл	1.00

ВІДІЙШЛИ ● ВІД НАС ●

ПАРАСКЕВІЯ КУЧЕР, член УНС Відд. 238-го ім. Евгена Коновальця в Бостоні, Масс., померла 6-го березня 1984 року на 88-му році життя. Нар. 5-го листопада 1895 року в Україні. Членом УНС стала 1941 року. Залишила в смутку дочку Анну, сина Михайла, 3-ох внуків і 3-ох правнуків. Похорон відбувся 9-го березня 1984 року на цвинтарі „Мавнт Говп" в Матапан, Масс.

Вічна Їй Пам'ять!
Анна Ремік, секр.

КАТЕРИНА ВУЙТІВ, член УНС Відд. 104-го ім. св. Миколая в Перт Амбою, Н. Дж., померла 7-го березня 1984 року на 88-му році життя. Нар. 7-го березня 1896 року в Старім Загірю, Україна. Членом УНС стала 1933 року. Залишила в смутку сестер Марію і Юлію, брата Івана і двоє племінників. Похорон відбувся на Українському Католицькому цвинтарі в Порт Амбою, Н.Дж.

Війна Їй Пам'ять!
Василь Матковський, секр.

ПАВЛО ГНАТЯК, ст. член УНС Відд. 102-го ім. свв. Петра і Павла в Клівленді, Огайо, помер 4-го березня 1984 року на 87-му році життя. Нар. 6-го квітня 1896 року в Україні. Членом УНС став 1927 року. Залишив у смутку синів Павла, і Михайла, сестер Анну Квасну і Уюлію Плеву. Похорон відбувся 7-го березня 1984 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
Н. Бобечко, секр.

ГАЛИНА МАЩАК, член УНС Відд. 303-го ім. І. Мазепи в Флінті, Миш., померла 4-го березня 1984 року на 62-му році життя. Нар. 1921 року у Львові, Україна. Членом УНС стала 1951 року. Залишила у смутку доньку Марту Джулієн з чоловіком, сина Андрія з дружиною, сестер Ірину Кульчицьку і Ольгу Бобу з чоловіками і дітьми, брата Тараса Галібея з дружиною й дітьми, ближчу ідальшу родину. Похорон відбувся 9-го березня 1984 р. на цвинтарі „Гейт оф Гейвен" в Говторн, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!
Василь Лещук, секр.